

[Erik Hansen.]

have lov til at sige, at når man undertiden drøfter klimaet på arbejdspladsen, har man så travlt med at påpege, om ikke klimaet på den eller den arbejdsplads er for dårligt, og dér tænker man først og fremmest og i reglen på den private sektor. Jeg vil gerne her have understreget, at jeg tror, den offentlige sektor har en vældig opgave i at gå foran og vise i praksis, hvordan et arbejdsklima bør være på en arbejdsplads. Vi skal nok langs hen ad vejen få nogle eksempler på, at der kommer en strejke, en konflikt i en virksomhed, og at det bliver lagt op til arbejdsretten at afgøre den. Her er nu det nye i det, at arbejdsretten i fremtiden kan sige, at der ikke skal betales bod, for der var grundlag for en irritation, som gav anledning til konflikten.

Jeg vil naturligvis håbe, at vi kommer til at opleve tilfælde, hvor man vil sige, at den ærlige harme, der ligger bag den konflikt, ikke bør betinge en bod; jeg håber, vi vil komme til at se eksempler på det og ikke alene eksempler inden for den private sektor, men også inden for den offentlige sektor.

Må jeg til slut sige, at det radikale venstre kan tilslutte sig de af arbejdsministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag, og at det radikale venstre vil anbefale at stemme nej til de af SF stillede ændringsforslag.

Arne Larsen: Ved denne anden behandling af forslag til lov om arbejdsretten har mit parti som allerede refereret af andre ordførere stillet 2 ændringsforslag, som jeg kort skal motivere.

Vi ønsker en anden affattelse af § 12, således at det berygtede og i vore øjne uretfærdige bodssystem afskaffes. Vi henholder os herved også til den indstilling til bodssystemet, som hele fagbevægelsen har.

I det udvalg, der forberedte og stillede forslag om arbejdsretslovens revision, gjorde Landsorganisationens repræsentanter gældende, at pålæggelse af bod næppe har den præventive virkning ved arbejdsstandsninger, som man traditionelt har hævdet, hvorfor man fra LO-repræsentanternes side stillede forslag om, at bod helt bortfaldt, idet lønmodtagernes løntab ved en overenskomststridig arbejdsstandsning i sig selv udgør til-

strækkelig begrundelse for ikke at gribe til en arbejdsstandsning uden alvorlig baggrund.

Dertil vil jeg føje, at bodssystemet aldrig har virket efter hensigten, men kun har gjort ondt værre og kun virket provokerende på indklagede lønmodtagere, at arbejdere, der går til ulovlige aktioner, straffes hårdt nok i forvejen ved at miste deres time- og akkordfortjeneste, at ulovlige aktioner tit og ofte er provokerede aktioner, og at man har grebet hertil som en sidste fortvivlet udvej for at få retfærdighedskrav respekteret.

Jeg må beklage, at SF er det eneste af folketingets partier, der indtager dette standpunkt. Men vi gør det ud fra det synspunkt, at arbejderparten, der er den økonomisk svageste part, må have en respekteret ligestilling på arbejdsmarkedet.

I øvrigt vil jeg sige, at for mit parti er spørgsmålet om arbejdsrettens demokratisering altafgørende. Et flertal her i folketinget og parterne på arbejdsmarkedet er enige om at opretholde en lovgivning om et statsligt organ til pådømmelse af retskonflikter. Efter vor opfattelse kunne et sådant organ godt undværes, opståede retskonflikter måtte kunne løses inden for rammerne af det kollektive overenskomstsystem. Dette ville give uligheder for parterne, påstås det, inden for de forskellige fagområder, fordi nogle vil være i stand til at udfolde større styrke end andre og have større muligheder for at hævde sig, og afgørelse af samme problemkompleks, af samme slags sager, derfor ville falde forskelligt ud alt efter styrkeforholdet. Det er muligt, men jeg ville hellere leve med et sådant system, det ville efter min opfattelse give en bedre behandling af konfliktstoffet, en hurtigere afgørelse, og de stærkere organisationer ville nok her blive de banebrydende og normgivende. Men nu vel, det er principielt modsatte opfattelser, og problemet løses ikke i dag, men måske ad åre.

Mit parti vil med spænding imødesee udviklingen inden for dette meget vigtige område. Vi kan ikke leve videre med den arbejdsretslovgivning, vi har. Der er nu gjort et forsøg på en modernisering og en demokratisering, hvilket jeg ikke vil overse eller bagatellisere. Jeg håber bare, at det vil sætte sig spor i arbejdsrettens virke frem-